

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Kommission

ECU — Europæisk regningsenhed 1

Domstol

Sag 109/81: Sag anlagt den 6. maj 1981 af Teresita Porta, gift Pace, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber 3

Sag 111/81: Sag anlagt den 8. maj 1981 af Alphasteel Ltd mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber 4

Sag 113/81: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 2. april 1981 af Finanzgericht Berlin, i sagen firma Otto Reichelt GmbH mod Hauptzollamt Berlin-Süd 5

II *Forberedende retsakter*

Kommission

Forslag til Kommissionens beslutning (EKSF) om oprettelse af et offentligt tilgængeligt historisk arkiv for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab 6

Forslag til Rådets forordning (EØF, Euratom) om oprettelse af et offentligt tilgængeligt historisk arkiv for Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab 8

I

(Meddelelser)

KOMMISSION

ECU (*) — EUROPÆISK REGNINGSENHED (†)

29. maj 1981

Værdien i national valuta af én enhed:

Belgisk og luxembourgsk franc	41,4776	US-dollar	1,09382
Tysk mark	2,54346	Schweizerfranc	2,26585
Nederlandsk gylden	2,82698	Spansk peseta	100,741
Pund sterling	0,528415	Svensk krone	5,39526
Dansk krone	7,99582	Norsk krone	6,27852
Fransk franc	6,05319	Canadisk dollar	1,31400
Italiensk lire	1265,55	Portugisisk escudo	67,1058
Irsk pund	0,693607	Østrigsk schilling	17,9824
Græsk drachme	62,0852	Finmark	4,76468
		Yen	244,797

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for regningsenheden over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

(†) Beslutninger truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 18. marts 1975 og den 30. december 1977.

1. juni 1981

Værdien i national valuta af én enhed:

Belgisk og luxembourgsk franc	41,4483	US-dollar	1,09370
Tysk mark	2,54175	Schweizerfranc	2,26231
Nederlandsk gylden	2,82556	Spansk peseta	100,784
Pund sterling	0,529250	Svensk krone	5,40701
Dansk krone	8,00038	Norsk krone	6,27179
Fransk franc	6,05470	Canadisk dollar	1,31473
Italiensk lire	1265,68	Portugisisk escudo	66,9888
Irsk pund	0,693529	Østrigsk schilling	17,9667
Græsk drachme	62,0289	Finmark	4,76523
		Yen	242,253

DOMSTOL

Sag anlagt den 6. maj 1981 af Teresita Porta, gift Pace, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 109/81)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. maj 1981 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Teresita Porta, gift Pace, Ispra (Varese), repræsenteret og bistået af advokaterne ved Italiens Corte di Cassazione Angelo Volpi og Giuseppe Celona, Milano, og med valgt adresse hos advokat Georges Margue, 20, rue Philippe II, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren en løn svarende til den, der gælder efter den kollektive overenskomst i Italien for privat undervisning;
- Kommissionen dømmes til, fra arbejdsforholdets ophør, at anerkende sagsøgerens rettigheder i henhold til pensionsordningen for ansatte ved Fællesskabet;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I undervisningsåret 1964 gav sagsøgeren hver dag kurser (mellem 15 og 17 undervisningstimer om ugen) i italiensk sprog og kultur ved Scuola Tecnica e Professionale del Centro di Ricerche di Ispra, først uden der var indgået nogen kontrakt, og fra 1969 på grundlag af en kontrakt, som i sin sidste udformning indeholder følgende to klausuler:

- »Le présent contrat de 'Prestazioni d'opera' sera régi par la loi italienne« (nærværende aftale vedrørende arbejdsydelser er undergivet italiensk ret);
- »Les parties contractantes déclarent, en application des articles 42 du Traité CECA, 181 du Traité CEE et 153 du Traité CECA, que la Cour de Justice des Communautés Européennes est seule compétente pour statuer sur tous litiges relatifs à la validité, à l'interprétation ou à l'exécution du présent contrat«. (De kontraherende parter erklærer, at alene De europæiske Fællesskabers Domstol, i medfør af EKSF-traktatens artikel 42, EØF-traktatens artikel 181 og Euratom-traktatens artikel 153, kan træffe afgørelse om enhver tvist vedrørende nærværende kontrakts gyldighed, fortolkning eller gennemførelse).

Efter italiensk ret er der ingen tvivl om, at undervisning ved private skoler af en hvilken som helst art skaber *et lønmodtagerforhold af ubestemt varighed*. Sagsøgeren har ret til samme behandling som de private undervisere, idet hendes undervisningsydelser udgør et lønmodtagerforhold af ubestemt varighed; sagsøgeren får imidlertid kun udbetalt timeløn og ingen godtgørelse i tilfælde af fravær, selv om denne er begrundet i sygdom eller har anden begrundet årsag.

Sag anlagt den 8. maj 1981 af Alphasteel Ltd mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**(Sag 111/81)**

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. maj 1981 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Alphasteel Ltd, London, repræsenteret og bistået af advokat André Elvinger, Côte d'Eich, 15, Luxembourg, og med valgt adresse hos denne.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af beslutningen af 6. april 1981, hvorved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber — for sagsøgeren og for andet kvartal 1981 — fastsatte de produktionskvoter, som er foreskrevet i Kommissionens beslutning nr. 2794/80/EKSF af 31. oktober 1980 om indførelse af et kvotasystem for stålproduktionen for virksomhederne i jern- og stålindustrien;
- Kommissionen for De europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Den beslutning, som er hjemmelen for den anfægtede individuelle beslutning, er ugyldig. Beslutning nr. 2794/80/EKSF (og beslutning nr. 664/81/EKSF) er ugyldig på grund af:
 - manglende begrundelse, eller i hvert fald overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 58, stk. 1, og artikel 74: beslutning nr. 2794/80/EKSF indeholder ingen henvisning til traktatens artikel 74, selv om der ikke kan træffes afgørelse efter artikel 58, uden at det samtidig bestemmes, om artikel 74 skal bringes i anvendelse;
 - overtrædelse af artikel 58, stk. 1, og artikel 74: det står fast, at det ikke er muligt alene via en produktionsnedsættelse i fællesmarkedslandene at nedsætte udbudet, så det svarer til efterspørgslen, men det står også fast — navnlig fra første kvartal 1981 — at den blotte nedsættelse af produktionen i fællesmarkedslandene nødvendigvis vil åbne en større del af dette marked for producenter i tredjelande, idet de ensidigt eller gensidigt forpligtende ordninger, indgået på et andet grundlag, er utilstrækkelige;
 - overtrædelse af artikel 58, stk. 2: enhver bestemmelse, der fastsætter kvoterne for de virksomheders vedkommende, som har installeret alle deres anlæg efter 1974, på grundlag af den faktiske produktion i referenceperioden og ikke på grundlag af produktionskapaciteten, fører til forskelsbehandling;
 - overtrædelse af EKSF-traktaten, navnlig artikel 58, stk. 2, og artikel 14, stk. 4 og 5, som følge af magtfordrejning: betingelsen for at anvende artikel 4, stk. 3, i beslutning nr. 2794/80/EKSF er ugyldig på grund af åbenbar forskelsbehandling mellem de virksomheder, hvis leveringsprogram — for perioden juli 1977 til juli 1980 — blev udarbejdet af Kommissionen på grundlag af året 1974, og de virksomheder, hvis program blev udarbejdet på et andet grundlag; desuden har Kommissionen i det frivillige program indsat en tilbagevirkende sanktion;
- den anfægtede beslutning er ugyldig, da den er i strid med beslutning nr. 2794/80/EKSF, navnlig dennes artikel 4, stk. 3, og artikel 14: 1974 var kendetegnet ved, at produktionskapaciteten i virksomhederne i jern- og stålindustrien var udnyttet maksimalt, hvorfor det må antages, at produktionskapaciteten ligeså godt kunne anvendes som reference ved fastsættelsen af det nævnte program, hvorfor der ikke er grundlag for Kommissionens afslag på at anvende artikel 4, stk. 3, i beslutning nr.

2794/80/EKSF på sagsøgeren, hvis anlæg er installeret efter 1974. For virksomheder med nyinstallerede anlæg, som endnu ikke er fuldt indarbejdet på markedet, må alene produktionskapaciteten, ifølge en billighedsbetragtning, være afgørende for beregningen af kvoter; for så vidt angår første kvartal 1981 har Kommissionen i øvrigt erkendt, at sagsøgeren opfyldte betingelserne for at kunne omfattes af artikel 14 i beslutning nr. 2794/80/EKSF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 2. april 1981 af Finanzgericht Berlin, i sagen firma Otto Reichelt GmbH mod Hauptzollamt Berlin-Süd

(Sag 113/81)

Ved kendelse afsagt den 2. april 1981, indgået til Domstolens justitskontor den 11. maj 1981, har Finanzgericht Berlin — VII. afdeling — i sagen firma Otto Reichelt GmbH ved direktørerne Ludovius de Gruyter, Horst Breitkreuz, Dr. Wolf-Dieter Linke og Jürgen Diehl, Daimlerstraße 97-111, D-1000 Berlin 48, mod Hauptzollamt Berlin-Süd, Mehringdamm 129c, D-1000 Berlin 61, forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten, især artikel 27 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 (EFT nr. L 175, s. 1) til hinder for at yde godtgørelse af et for højt, men retskraftigt opkrævet toldbeløb efter national afgiftslovgivning — her § 227 i Abgabenordnung 1977 — i tilfælde, som regnskabsmæssigt omfattes af perioden før den 1. juli 1980?

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Kommissionens beslutning (EKSF) om oprettelse af et offentligt tilgængeligt historisk arkiv for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 24. april 1981)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til udtalelse fra Det rådgivende Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til enstemmig og samstemmende udtalelse fra Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

I forbindelse med gennemførelsen af sin opgave har Det europæiske Kul- og Stålfællesskab i sine institutioner og organer oprettet en omfattende samling af arkiver: disse arkiver udgør et aktiv for Fællesskabet, som i videst mulige betydning har status som juridisk person;

en del af de dokumenter og aktstykker, som stammer fra Fællesskabet befinder sig materielt i medlemsstaternes arkiver; disse anvender forskellige regler med hensyn til frister og betingelser for adgang til deres arkiver;

det er almindelig praksis såvel i medlemsstaterne som i internationale organisationer at gøre arkiverne offentligt tilgængelige efter en vis årrække;

udnyttelse og en kritisk analyse af Fællesskabets arkiver vil ikke alene tjene den historiske forskning i almindelighed, men kunne samtidig belyse og lette parternes handlinger og derved bidrage til en bedre gennemførelse af Fællesskabets formål; for i henhold til artikel 95, første afsnit, at gennemføre Fællesskabets formål som defineret i artikel 2, 3 og 4 er det derfor nødvendigt at indføre fælles regler vedrørende åbningen af Fællesskabets arkiver for offentligheden;

for at undgå at dokumenter og aktstykker, som stammer fra Fællesskabet, og som omhandler Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs aktiviteter, skal blive offentligt tilgængelige gennem de nationale arkiver før udløbet af den frist, som Fællesskabets institutioner og organer betragter som uomgængelig nødvendig, må disse regler forpligte såvel Fællesskabet som medlemsstaterne;

der bør kun fastsættes et begrænset antal vigtige principper og det bør overlades institutionerne at fastsætte de regler, som er nødvendige for at gennemføre disse principper —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Institutionerne for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab opretter på de betingelser, der er angivet i denne beslutning, historiske arkiver, der gøres offentligt tilgængelige efter et tidsrum af tredive år regnet fra den dato, hvor dokumentet eller aktstykket blev

udfærdiget. Ved anvendelsen af denne beslutning sidestilles Det rådgivende Udvalg og Revisionsretten med de i traktatens artikel 7 nævnte institutioner.

2. Ved anvendelsen af denne beslutning forstås ved udtrykket:

- a) »Fællesskabets arkiver«: arkivalier omfattende alle dokumenter og aktstykker af enhver art, uanset deres form eller det materiale, hvorved de formidles, som udarbejdes eller modtages af en af Fællesskabernes institutioner eller repræsentanter eller af en af deres ansatte i embeds medfør, og som vedrører Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs virksomhed;
- b) »historiske arkiver«: arkivalier omfattende den del af Fællesskabets arkiver, som i henhold til artikel 7 i denne beslutning er bestemt til varig opbevaring.

3. De dokumenter og aktstykker, som er blevet frit tilgængelige før udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, skal fortsat uden nogen begrænsning være offentligt tilgængelige.

4. Efter udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist på tredive år, står adgang til de historiske arkiver åben for enhver, der anmoder herom, og som er villig til at underkaste sig de interne regler, der i så henseende gælder i de enkelte institutioner.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes ikke for sager vedrørende Fællesskabets ansatte samt alle dokumenter og aktstykker, der indeholder oplysninger om en bestemt persons privatliv eller erhvervsmæssige forhold.

Artikel 3

Undtaget fra offentlighedens aktindsigt er dokumenter og aktstykker, som ifølge de regler og den praksis, der i så henseende gælder inden for de enkelte institutioner, anses som fortrolige eller tilhørende en strengere kategori, forudsat at de endnu ikke er blevet nedklassificeret efter reglerne i artikel 5.

Artikel 4

1. Dokumenter og aktstykker, som på det tidspunkt, hvor de tilsendtes en af institutionerne, var omfattet af tavshedspligten eller af forretningshemmeligheden, er ikke offentligt tilgængelige efter udløbet af tredive år, medmindre den institution, hvem dokumentet eller aktstykket er tilsendt, efter nærmere

anmodning om aktindsigt finder, at det pågældende dokument eller aktstykke ikke længere er omfattet af tavshedspligten eller forretningshemmeligheden. Foreligger der tvivl om nødvendigheden af fortsat at hemmeligholde visse oplysninger, kan aktindsigt kun tillades efter indhentet samtykke fra den person eller virksomhed, hvis interesser berøres.

2. Dersom der med hensyn til et dokument eller et aktstykke, der er tilsendt en af institutionerne via en medlemsstat eller af en anden institution, hersker tvivl om, hvorvidt det er omfattet af tavshedspligten eller forretningshemmeligheden, påhviler det vedkommende stat eller anden institution at udøve det i stk. 1 nævnte skøn.

Artikel 5

1. De enkelte institutioner skal med henblik på at sikre overholdelsen af den i artikel 1, stk. 1, nævnte frist på tredive år i behørig tid og senest i det femogtyvende år efter et dokumentets eller aktstykkets dato underkaste de dokumenter og aktstykker, som stadig anses for fortrolige eller tilhørende en strengere kategori, en nærmere undersøgelse med henblik på at afgøre, hvorvidt de eventuelt skal nedklassificeres. Dokumenter og aktstykker, som ikke er blevet nedklassificeret ved første gennemgang, skal undersøges med mellemrum og mindst hvert femte år.

2. Hvad angår dokumenter og aktstykker, der hidrører fra en medlemsstat eller en anden institution, skal EF-institutionerne overholde den klassificering, som vedkommende medlemsstat eller institution måtte have foretaget. For at sikre videst mulig adgang til Fællesskabets arkiver, kan institutionerne og medlemsstaterne i givet fald vedtage regler, hvorefter der efter fælles overenskomst kan foretages nedklassificering af sådanne dokumenter og aktstykker.

Artikel 6

Dersom dokumenter og aktstykker, som materielt befinder sig i medlemsstaternes offentlige arkiver, har samme indhold som dem, der findes i Fællesskabets arkiver eller historiske arkiver, afstår de pågældende medlemsstater fra at gøre sådanne dokumenter og aktstykker tilgængelige for offentligheden på betingelser, der er lempeligere end dem, der er fastsat i artikel 1, 2, 3 og 4 i denne beslutning.

Artikel 7

De enkelte institutioner overfører deres dokumenter og aktstykker fra deres løbende arkiver til de historiske arkiver senest femten år efter udstedelsen. Efter kriterier, som den enkelte institution opstiller i henhold til artikel 9, sorteres disse dokumenter og

aktstykker for at udskille dem, der skal opbevares, fra dem, der ikke har nogen administrativ eller historisk interesse.

Artikel 8

1. Hver institution kan placere sine historiske arkiver på det sted, hvor den finder det mest hensigtsmæssigt.

2. Hver institution skal efter anmodning stille et komplet sæt mikrofilmmede kopier af sine historiske arkiver til rådighed for de andre institutioner og

medlemsstater, for så vidt disse er tilgængelige i medfør af denne beslutning.

Artikel 9

Hver institution er beføjet til at fastsætte nærmere bestemmelser med henblik på at bringe denne beslutning i anvendelse på internt plan.

Artikel 10

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF, Euratom) om oprettelse af et offentligt tilgængeligt historisk arkiv for Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 24. april 1981)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I forbindelse med gennemførelsen af deres opgaver har Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab i deres institutioner og organer oprettet en omfattende samling af arkiver; disse arkiver udgør et aktiv for disse Fællesskaber, som begge i videst mulige betydning har status som juridiske personer;

en del af de dokumenter og aktstykker, som stammer fra Fællesskabet befinder sig materielt i medlemssta-

ternes arkiver; disse anvender forskellige regler med hensyn til frister og betingelser for adgang til deres arkiver;

det er almindelig praksis såvel i medlemsstaterne som i internationale organisationer at gøre arkiverne offentligt tilgængelige efter en vis årrække;

der bør indføres fælles bestemmelser om åbning af Det europæiske økonomiske Fællesskabs og Det europæiske Atomenergifællesskabs arkiver for offentligheden; for at undgå at dokumenter og aktstykker, som stammer fra disse Fællesskaber, og som omhandler deres aktiviteter, skal blive offentligt tilgængelige gennem de nationale arkiver før udløbet af den frist, som fællesskabsinstitutionerne betragter som uomgængelig nødvendig, må disse regler forpligte såvel Fællesskaberne som medlemsstaterne;

udnyttelse og en kritisk analyse af De europæiske Fællesskabers arkiver vil ikke alene tjene den historiske forskning i almindelighed, men kan samtidig lette interesserede kredsers handlinger på fællesskabsplan og derved bidrage til en bedre gennemførelse af alle Fællesskabernes formål;

i traktaterne findes der ikke hjemmel til at indføre fælles bestemmelser vedrørende fællesskabsarkiver;

der bør kun fastsættes et begrænset antal vigtige principper og det bør overlades institutionerne at fastsætte de regler, som er nødvendige for at gennemføre disse principper —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Institutionerne for Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt institutionerne) opretter på de betingelser, der er angivet i denne forordning, historiske arkiver, der gøres offentligt tilgængelige efter et tidsrum af tredive år regnet fra den dato, hvor dokumentet eller aktstykket blev udfærdiget. Ved anvendelsen af denne forordning sidestilles Det økonomiske og sociale Udvalg og Revisionsretten med de institutioner, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, i EØF-traktaten og i artikel 3, stk. 1, i Euratom-traktaten.

2. Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved udtrykket:

- a) »De europæiske Fællesskabers arkiver«: arkivalier omfattende alle dokumenter og aktstykker af enhver art, uanset deres form eller det materiale, hvorved de formidles, som udarbejdes eller modtages af en af Fællesskabernes institutioner eller repræsentanter eller af en af deres ansatte i embeds medfør, og som vedrører virksomhed inden for rammerne af Det europæiske økonomiske Fællesskab og/eller Det europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt De europæiske Fællesskaber);
- b) »historiske arkiver«: arkivalier omfattende den del af De europæiske Fællesskabers arkiver, som i henhold til artikel 7 i denne forordning er bestemt til varig opbevaring.

3. De dokumenter og aktstykker, som er blevet frit tilgængelige før udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, skal fortsat uden nogen begrænsning være offentligt tilgængelige.

4. Efter udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist på tredive år, står adgang til de historiske arkiver åben for enhver, der anmoder herom, og som er villig til at underkaste sig de interne regler, der i så henseende gælder i de enkelte institutioner.

Artikel 2

Denne forordning anvendes ikke for sager vedrørende De europæiske Fællesskabers ansatte samt alle dokumenter og aktstykker, der indeholder oplysninger om en bestemt persons privatliv eller erhversmæssige forhold.

Artikel 3

1. Undtaget fra offentlighedens aktindsigt er:

- a) de dokumenter og aktstykker, som er klassificeret i henhold til de hemmeligholdsregler, der er fastsat i artikel 10 i Rådets forordning nr. 3 af 31. juli 1958 om anvendelse af artikel 24 i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT nr. 17 af 6. 10. 1958, s. 406), og som ikke på et senere tidspunkt er blevet nedklassificeret;
- b) de kontrakter, der forelægges eller indgås af Euratoms forsyningsagentur i henhold til bestemmelserne i kapitel VI i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

2. Undtaget fra offentlighedens aktindsigt er endvidere dokumenter og aktstykker, som ifølge de regler og den praksis, der i så henseende gælder inden for de enkelte institutioner, anses som fortrolige eller tilhørende en strengere kategori, forudsat at de endnu ikke er blevet nedklassificeret efter reglerne i artikel 5.

Artikel 4

1. Dokumenter og aktstykker, som på det tidspunkt, hvor de tilsendtes en af institutionerne, var omfattet af tavshedspligten eller af forretningshemmeligheden, er ikke offentligt tilgængelige efter udløbet af tredive år, medmindre den institution, hvem dokumentet eller aktstykket er tilsendt, efter nærmere anmodning om aktindsigt finder, at det pågældende dokument eller aktstykke ikke længere er omfattet af tavshedspligten eller forretningshemmeligheden. Foreligger der tvivl om nødvendigheden af fortsat at hemmeligholde visse oplysninger, kan aktindsigt kun tillades efter indhentet samtykke fra den person eller virksomhed, hvis interesser berøres.

2. Dersom der med hensyn til et dokument eller et aktstykke, der er tilsendt en af institutionerne via en medlemsstat eller af en anden institution, hersker tvivl om, hvorvidt det er omfattet af tavshedspligten eller forretningshemmeligheden, påhviler det vedkommende stat eller anden institution at udøve det i stk. 1 nævnte skøn.

Artikel 5

1. De enkelte institutioner skal med henblik på at sikre overholdelsen af den i artikel 1, stk. 1, nævnte frist på tredive år i behørig tid og senest i det femogtyvende år efter et dokumentets eller aktstykkets dato underkaste de dokumenter og aktstykker, som stadig anses for fortrolige eller tilhørende en strengere kategori, en nærmere undersøgelse med henblik på at afgøre, hvorvidt de eventuelt skal nedklassificeres. Dokumenter og aktstykker, der ikke er blevet nedklassificeret ved første gennemgang, skal undersøges med mellemrum og mindst hvert femte år.

2. Hvad angår dokumenter og aktstykker, der hidrører fra en medlemsstat eller en anden institution, skal EF-institutionerne overholde den klassificering, som vedkommende medlemsstat eller institution måtte have foretaget. For at sikre videst mulig adgang til Fællesskabets arkiver kan institutionerne og medlemsstaterne i givet fald vedtage regler, hvorefter der efter fælles overenskomst kan foretages nedklassificering af sådanne dokumenter og aktstykker.

Artikel 6

Dersom dokumenter og aktstykker, som materielt befinder sig i medlemsstaternes offentlige arkiver, har samme indhold som dem, der findes i De europæiske Fællesskabets arkiver eller historiske arkiver, afstår de pågældende medlemsstater fra at gøre sådanne dokumenter og aktstykker tilgængelige for offentligheden på betingelser, der er lempeligere end dem, der er fastsat i artikel 1, 2, 3 og 4 i denne forordning.

Artikel 7

De enkelte institutioner overfører deres dokumenter og aktstykker fra deres løbende arkiver til de historiske arkiver senest femten år efter udstedelsen. Efter kriterier, som de enkelte institutioner opstiller i henhold til artikel 9, sorteres disse dokumenter og aktstykker for at udskille dem, der skal opbevares, fra dem, der ikke har nogen administrativ eller historisk interesse.

Artikel 8

1. Hver institution kan placere sine historiske arkiver på det sted, hvor den finder det mest hensigtsmæssigt.

2. Hver institution skal efter anmodning stille et komplet sæt mikrofilmmede kopier af sine historiske arkiver til rådighed for de andre institutioner og medlemsstater, for så vidt disse er tilgængelige i medfør af denne forordning.

Artikel 9

Hver institution er beføjet til at fastsætte nærmere bestemmelser med henblik på at bringe denne forordning i anvendelse på internt plan.

Artikel 10

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Publikation nr. CB-31-80-021-DA-C
ISBN 92-825-2109-5

LANDBRUGETS STILLING I FÆLLESSKABET

RAPPORT 1980

Denne rapport indeholder analyser og statistiske oplysninger vedrørende generelle forhold, produktionsfaktorer, strukturer og situationen på de forskellige markeder for landbrugsprodukter, hindringer for det fælles marked for landbrugsprodukter, forbrugernes og producenternes stilling, samt finansielle aspekter. Den berører ligeledes udsigterne i almindelighed samt markedsudsigterne for de enkelte landbrugsprodukter.

399 sider / Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 19,35, bfr. 800, dkr. 153,—

Publikation nr. CB-31-80-102-DA-C
ISBN 92-825-2194-X

FJORTENDE ALMINDELIGE BERETNING OM DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS VIRKSOMHED 1980

Den Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed offentliggøres en gang om året af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 18 i traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

Beretningen, som forelægges Europa-Parlamentet, giver en oversigt over Fællesskabets virksomhed i det forløbne år.

340 sider / Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 5,45, bfr. 225, dkr. 43,—

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
Boîte postale 1003 — Luxembourg

EF's TOLDUNION

Hvorfor fortsætter toldtjenestemændene til trods for EF-Toldunionen med at kontrollere de rejsende? Hvorfor opretholdes grænsepælene, symbolerne, på de nationale grænser? Står kontrolforanstaltninger og grænsebomme ikke i grelt modsætningsforhold til den toldunion, der er oprettet mellem de ni medlemsstater i EF?

Denne brochure forsøger at besvare disse fundamentale spørgsmål, som borgerne i EF's medlemsstater stiller sig.

Det må erkendes, at toldkontrollen opretholdes i Toldunionen, selv om den i de fleste tilfælde er blevet lempet i betydeligt omfang.

Tolden er for længst blevet afskaffet i EF, men mellem medlemsstaterne er der store forskelle i de indirekte afgifter, ligesom der er forskellige sundhedsmæssige og sikkerhedsmæssige forskrifter. Det er forklaringen på kontrollen.

Toldunionen har bortset fra kontrollen, der undertiden kan være irriterende, haft sin gavnlige indflydelse. Den har især fremmet handelen med gængse forbrugsgoder. Det er altså forbrugeren, der har høstet fordel af den.

Mellem 1958 og 1972 blev handelen med forarbejdede varer mellem EF's medlemsstater nidoblet. Denne tendens har fortsat siden EF's udvidelse i 1973, men i mere beskedent omfang.

Denne brochure giver en oversigt over de vigtigste aspekter ved Toldunionen og dens problemer og perspektiver.

1980 — 27 s., 5 ill. — 16,2 × 22,9 cm / Serie: Europæisk Dokumentation / 4/1980

ISBN 92-825-1922-8 / Katalognummer: CB-NC-80-004-DA-C / dkr. 7,—

Denne publikation kan bestilles på følgende adresser:

Informationskontor

Gammel Torv 4
postbox 144
1004 København K
telefon (01) 14 41 40

Salgskontorer

DANMÅRK:
J. H. Schultz — Boghandel
Møntergade 19
1116 København K
telefon (01) 14 11 95

Europa Bøger
Gammel Torv 6
Postbox 137
1004 København K
telefon (01) 14 54 32

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG
OG ANDRE LANDE:

Kontoret for De europæiske
Fællesskabers officielle Publikationer
Boîte postale 1003, Luxembourg
telefon 49 00 81

